

РЕШЕНИЕ

№ 4260

гр. София, 29.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 02.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **3328** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 ал.1 от Кодекса за социално осигуряване, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Т. М. Ж., със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. В, ет. 8, ап. 22, чрез адв. В.Г. срещу Решение №1040-21-219 от 27.02.2020 г. на директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата му срещу разпореждане № РВ-3-21-00695922 от 23.12.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, и е потвърдено разпореждането. Навеждат се оплаквания за незаконосъобразност на обжалвания акт, поради неправилно приложение на закона. Искането към съда е да отмени оспореното решение на Директора на ТД на НАП – С. град и потвърденото с него разпореждане за възстановяване на добросъвестно получени суми за обезщетение за общо заболяване.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован не се е явил и не е бил представляван.

В съдебно заседание, ответникът, чрез процесуалния си представител – юрисконсулт В., оспорва жалбата. Излага аргументи за законосъобразност на оспорения акт. Искането към съда е да отхвърли подадената срещу него жалба като неоснователна.

От фактическа страна.

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, за което оспореният административен акт създава задължения, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на Директора на ТП на НОИ – С. град, поради което е процесуално допустима.

Въз основа на постъпили по електронен път в ТП на НОИ-С. град през 2016 г. и 2017 г. болнични листове за Т. М. Ж., индивидуализирани по номера и периоди в оспореното решение, и по подадените към тях удостоверения по Приложение № 9 към Наредбата за паричните обезщетения и помощи от ДОО (НПОПДОО) от [фирма] на жалбоподателя са били изплатени от ДОО парични обезщетения в размер на общо 5 654.42 лв.

Правото на парично обезщетение по болничните листове и размерите на паричните обезщетения са били определени въз основа на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход, подадени в Р. от името на посоченото дружество. Съгласно информацията от Регистъра на трудовите договори, за Т. М. Ж. са били подадени данни от „А. -- ИЛЕВИ" Е. за сключен на 01.09.2015 г. трудов договор, на длъжност „ръководител отдел складово стопанство" с основно трудово възнаграждение от 2000 лв. На 20.04.2017 г. е подадено уведомление за прекратяване на договора.

Представената по делото с административната преписка „Справка по ЕГН и типове на документи" отразява подробни данни за извършените плащания с посочване на болничните листове, правоотношението по което са представени, дневен размер на паричното обезщетение, ведомостта и датата на която е изплатено, по коя банкова сметка и др.

Видно от писмо на ЦУ на НАП, постъпило в ТП на НОИ на 04.06.2019 г., с което е представен обширен Доклад за извършени от ТД на НАП проверки на общо 14 дружества, се установява, че проверките са назначени във връзка с писмо на директора на ТП на НОИ -С. град до ЦУ на НАП (вх.№33-00-188/028.02.2018 г. по описа на НАП). След приключването на проверките, докладът е предоставен на ТП на НОИ-С. град за преценка и предприемане на действия по компететност. Докладът съдържа информация и за фирмата, чрез която са подавани данни в Регистъра на трудовите договори и Р. за жалбоподателя Т. М. Ж., [ЕГН]. В частта „Процесуални действия", докладът съдържа подробна информация за: извършените проверки в информационната система на НАП; изисканите документи от фирмите, между които и трудови досиета на работниците ведомостите, начина на изплащане на трудовите възнаграждения, от управителите на дружествата са искани справки, декларации и обяснения относно назначаваните в дружествата лица и упражняване на дейност от дружествата и труд от назначените по трудов договор лица изплащаното трудово възнаграждение и др.; изискани документи от лицата, за които са подадени данни, справки, декларации и обяснения, свързани с сключените трудови договори и упражняването на трудова дейност, получаваните възнаграждение и др.

Видно от резултатите от извършените проверки от НАП. обективирани в Доклада, за „А. - ИЛЕВИ" Е. са установени следните обстоятелства: Основен капитал на дружеството е 5000 лв.; Няма подавани ГДД по чл.92 от ЗКПО и ГФО за 2016 г. и 2017 г.; Изискуемите задължения към НАП за невнесени осигурителни вноски и ДДФЛ, определени по подадените декларации образец 6, са в големи размери - 271 692.60 лв.; Няма регистрирани фискални устройства за продажби, дружеството няма активи; Не са внасяни осигурителни вноски и данъци; Информацията в регистрите е

подавана по електронен път, с КЕП, издаден на името на управителя на Е. - В. Г. Ц.; Не са представени изисканите от органите на НАП документи, декларации и обяснения - контакт с едноличния собственик на [фирма] не е осъществен, въпреки оказаното съдействие от органите на МВР. В резултат, органите на НАП заключават, че не може да се установи реално извършвана дейност от дружеството, както и поддържането на пряка връзка между работодателя и физическите лица, за които е подавана информация за трудови правоотношения, осигурителен доход и стаж.

На 11.06.2019 г. контролен орган на ТП на НОИ-С. град е издал Задължителни предписания № ЗД-1-21-00577052 до осигурителя [фирма] за заличаване с декларация обр.№1 на всички данни по чл.5, ал.4 от КСО, подадени за периода от м.05.2014г. до м.06.2017г.

Предписанията са връчени чрез поставяне на съобщение на табло в административната сграда на ТП на НОИ- С. град и са влезли в сила на 06.07.2019 г. (неточно в решението е посочено, че са влезли в сила на 21.06.2019 г., на която дата се считат за връчени). Данните за осигурителен стаж и осигурителен доход, подадени от [фирма] са били служебно заличени на основание чл. 3, ал. 13 от Наредба №Н-8/29.12.2005 г. на министъра на финансите. В тази връзка е прието, че Т. М. Ж. не е бил осигурено лице и към настъпването на риска общо заболяване не е имал право на парични обезщетения по представените болнични листове.

На основание чл.114, ал.2, т.2 от КСО е издадено Разпореждане № РВ-3-21-00695922/23.12.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО за възстановяване от Т. М. Ж. на сумата от 5 654.42 лв.

Разпореждането е обжалвано по реда на чл.117 от КСО с жалба № 1012-21-239/31.01.2020 г., по която е постановено оспореното в настоящото съдебно производство Решение №1040-21-219/27.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град.

В хода на съдебното обжалване страните не са ангажирали доказателства и не са установени факти, различни от възприетите от административния орган и отразени в оспореното решение.

От правна страна.

При горните фактически констатации, според настоящият състав на Административен съд – София град спорът е правен и касае законосъобразността на Решение №1040-21-219/27.02.2020 г. на директора на ТП на ПОИ С. - град и потвърденото с него Разпореждане № РВ-3-21-00695922/23.12.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО.

Оспореното решение е валидно и допустимо. Издадено е след надлежно сезиране с жалба по реда на чл. 117, ал. 1 от КСО и в срока за обжалване по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО. Постановено е в едномесечния срок по чл. 117, ал. 3, изр. 1 от КСО.

Издадено е от компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО – Директор на ТП – С. град. Обективизирано е в посочената в същата разпоредба писмена форма и е със съдържание, регламентирано в чл. 59, ал. 2 от АПК. Отговаря на изискването за мотивираност съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО. Означен е органът, който го е издал. Отразени са направените от него при осъществяването контролна дейност фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и

органа, пред който подлежи на обжалване. Датирано и подписано е. От обстоятелствената част недвусмислено се изяснява, че контролиращият административен орган споделя извода на издателя на административния акт за наличие на предпоставките по чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за възстановяване на добросъвестно получена сума за обезщетение за ползван отпуск за временна неработоспособност. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Решението е и материално законосъобразно.

Правилно Директорът на ТП на НОИ – С. град е приел, че разпореждането, предмет на контрол е издадено от компетентен административен орган. Съгласно чл. 114, ал. 3 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. В настоящия случай разпореждането е издадено от ръководител по контрол на разходите при ТП на НОИ – С. град, който е материално и териториално компетентния административен орган да стори това съгласно нормата на чл. 114, ал. 3 от КСО.

Разпореждането е обективизирано в изискуемата писмена форма и съответства на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК за съдържание и реквизити. В проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. То е издадено след извършена проверка по реда на чл. 107 от КСО, в хода на която са издадени, влезли в сила задължителни предписания за заличаване на подадените по отношение на жалбоподателя данни по чл. 5, ал. 4 от КСО от осигурителя [фирма]. Заличаването е извършено служебно по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8/29.12.2015 г. при наличие на предвидените в същата норма предпоставки – неизпълнение на предписанието от адресата му в указания срок. Заличените данни касаят периода в който жалбоподателят е ползвал отпуск за временна нетрудоспособност по процесните болнични листове. Затова е законосъобразен изводът на административния орган, че към този момент Т. Ж. не е имал качеството осигурено лице по смисъла на чл. 4, ал. 1 от КСО и съответно за него не е възникнало право на обезщетение по чл. 11, ал. 1, т. 1, б. А от КСО за временна неработоспособност. Изплатеното му такова е получено без основание, което е установено при условията на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО. Съгласно посочената разпоредба основание за възстановяване на добросъвестно получени суми е постъпили след изплащането му доказателства или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. В настоящия случай, в хода на извършена проверка са събрани доказателства, че през периода 16.02.2016 г. до 06.04.2017 г., през който има издадени болнични листове за временна неработоспособност от 16.02.2016 г. до 26.02.2016г.. от 10.06.2016 г. до 23.06.2016 г., от 08.07.2016 г. до 21.07.2016 г. и от 08.12.2016г. до 06.04.2017 г. вкл. жалбоподателят не е работил по трудово правоотношение при [фирма] и съответно не е бил осигурено лице по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО. Затова подадените за него данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО са заличени. Изложеното налага извода за осъществяване на предпоставката на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за издаване на разпореждане за възстановяване на получената сума за обезщетение за временната неработоспособност. Затова настоящият състав намира, че административният акт,

предмет на съдебен контрол е издаден при наличие на посочените в закона материални предпоставки и съответства на относимите правни норми. Идентично е становището на контролиращият административен орган, поради което издаденото от него решение е правилно и законосъобразно. Оспорването му е неоснователно и следва да се отхвърли.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. М. Ж., със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. В, ет. 8, ап. 22, чрез адв. В.Г. срещу Решение №1040-21-219 от 27.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата му срещу разпореждане № РВ-3-21-00695922 от 23.12.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, и е потвърдено разпореждането.

ОСЪЖДА Т. М. Ж. с ЕГН 90122226367, със съдебен адрес: [населено място] да заплати на Териториално поделение – С. град на Националния осигурителен институт сумата от 100 лв. /сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: